Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

V. 4. F
129

Incipit opus domni Bernhardi Abbatis Clarevallensis In Cantica Cantic.

Vobis fratres alia quam vulgus de seculo recte aliquid dicenda sunt. Illis siquidem lac potui dat non escam, qui apostolice forma tenet in docendo. Nam spiritualibus solidioribus esse apponenda. Ipse quoque et exemplo loquitur nigens non modicus humane sapiencie vobis sed in doctrina spiritus spiritualibus spiritualia comparantes. Item sapienciam loquimur inter perfectos. Ales vos minuti esse confido, nisi fenestra forte ex longo studio estis celestibus occupati exercitati sensibus et in lege dei meditati die ac nocte. Itaque parcate fauces non lacti sed panem. Est panis apud Galaoem. Ecce admodum splendidus sapiduque liber. Dico qui Cantica Canticorum inscribitur. Proferatur si placet et frangatur. Nam de verbis certes mundi huius cognoscere et contemnere vanitatem satis mi fallor per dei gratiam instructi estis. Quid et parabolas? An non vita et mores vestri iuxta eam que in ipsis inuenitur doctrina sufficienter emendati sunt et informati. Proinde illis ambobus glibatis quos michi omnia de alia archa prestitos accepistis accedite et ad tertium hunc panem. Et probetis forsitan potiora. Cum enim duo sint mala que vel sola vel maxime militant adversus animam vanus scilicet error et superfluus sui. Pesti utrique duo illi libri obviare noscuntur. Alter saeculo disciplinae praua quoque in moribus et carnis superflua resecans, alter lucem roris in omni gula mundi fucum vanitatis sagaciter deprehendens veracitereque distinguens a solido veritatis. Denique vinusis huiusmodi studiis ac mundanis desideriis ptulit deum timere eiusque observare mandata, merito quidem vere etiam sapie. Primum illud initium est consummatio. Si tamen constat vobis non aliud vera et consummata esse sapiam quam declinare a malo et facere bonum. Itemque recedere a malo nemiez posse perfecte absque timore dei nec bonum opus omno esse preter observantiam mandatorum. Depulsis ergo duobus malis duorum leonem libroruum competent tam accedite ad hunc sacrum theoricum quoque sermonem qui cum sit aboque fructus non nisi sobrius mitibus

12